18/02/2019

Αρχιμ. Βαρθολομαίος: Ο παλαιοημερολογιτισμός έχει εξελιχθεί σε μεγάλο πνευματικό πρόβλημα

/ Αγιορείτικα

Για τις ομάδες παλαιοημερολογιτών κάνει λόγο σε άρθρο του ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Εσφιγμένου Αγίου Όρους Αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος. Αναλυτικότερα αναφέρει,”Ο παλαιοημερολογιτισμός είναι ένα σχετικά πρόσφατο φαινόμενο αποκοπής πιστών από την Εκκλησία και δημιουργίας αυτόνομων ομάδων δίχως ευλογία από την Εκκλησία και δίχως κοινωνία με αυτή. Υπάρχουν πολλές ομάδες παλαιοημερολογιτών, που κάθε μία έχει δική της ηγεσία και παρουσιάζεται σαν να είναι η ορθόδοξη Εκκλησία. Δυστυχώς ο παλαιοημερολογιτισμός έχει εξελιχθεί σε μεγάλο πνευματικό πρόβλημα. Υπήρξε έριδα σχετικά με το ημερολόγιο, η οποία εξελίχθηκε σε σχίσμα, για το οποίο,

δυστυχώς, φαίνεται να μην υπάρχει διάθεση αποκαταστάσεως.

Αν από την πρώτη στιγμή δεν επέλεγαν κάποιοι την αποκοπή από την Εκκλησία, αλλά γινόταν διάλογος και κατάθεση απόψεων με γνώμονα την αλήθεια, θα είχαμε ως όφελος την ενότητα όλων των πιστών εντός της Εκκλησίας του Χριστού. Δυστυχώς, όμως, πάνω από την ενότητα μπήκε δήθεν η ακρίβεια του νόμου. Έτσι, τον αδελφό, τον είδαμε σαν εχθρό... Η διδασκαλία του Χριστού περί αγάπης αντικαταστάθηκε με το μίσος. Κάποιοι αποτυχημένοι κληρικοί, που αποχώρησαν από την κανονική Εκκλησία (η οποία στην Ελλάδα υιοθέτησε το νέο-διορθωμένο ημερολόγιο) βρήκαν καταφύγιο σε εξωεκκλησιαστικές ομάδες «παλαιού ημερολογίου», συνεχίζοντας να εμφανίζονται σαν ορθόδοξοι ιερείς.

Το μεγάλο πρόβλημα εντοπίζεται στην ηγεσία των διαφόρων παλαιοημερολογίτικων ομάδων. Έτσι, διάφοροι αυτόκλητοι «ιερείς» – ηγέτες παλαιοημερολογιτών δρουν αντικανονικά και εκτός Εκκλησίας και παραπλανούν τους πιστούς που τους ακολουθούν. Συχνά, για να κρατήσουν τους πιστούς στο σχίσμα, τους φοβίζουν με την αιώνια κόλαση και δεν τους μιλούν για την χαρά του παραδείσου. Τους πείθουν ότι όποιος δεν συμφωνεί με τις απόψεις τους είναι εχθρός του Θεού και καταδικασμένος σε αιώνια κόλαση. Η αγάπη ακόμη και προς τον εχθρό, που δίδαξε ο Χριστός, δεν έχει θέση. Το ανθρώπινο λάθος κατ’ αυτούς δεν έχει διόρθωση, αλλά μόνο τιμωρία. Η μετάνοια του αμαρτωλού θεωρείται αντίθετη με τα πιστεύω τους. Ακόμη και η επέμβαση του Θεού, που θα οδηγούσε στην μετάνοια τον κατά την γνώμη τους αμαρτωλό, θεωρείται αδύνατη...

Οι ηγέτες των παλαιοημερολογίτικων ομάδων, που φέρουν το ιερατικό σχήμα δίχως ευλογία της κανονικής Εκκλησίας, είναι η αιτία του προβλήματος, καθώς έχουν φανατίσει τον κόσμο τους και τους έχουν μετατρέψει από πιστούς σε οπαδούς, έτοιμους να βιαιοπραγήσουν, πάντα με το πρόσχημα της ομολογίας. Στα συναξάρια των αγίων διαβάζουμε, όμως, ότι οι μάρτυρες και οι ομολογητές έσκυβαν το κεφάλι τους στον δήμιο με χαρά και προσεύχονταν στον Θεό για τους δημίους τους, να τους συγχωρέσει, γιατί δεν ήξεραν τι κάνουν, κατά μίμηση του Χριστού επάνω στον σταυρό (π.χ. ο πρωτομάρτυς άγιος Στέφανος).

Αυτό που ακούμε μονίμως – και με λυπεί αφάνταστα – είναι οι συνεχείς αφορισμοί και η αγριότητα στην αντιπαράθεση, που είναι ένας μονόλογος, χωρίς διάθεση να ακουστεί αντίθετη άποψη. Όταν, για παράδειγμα, λεν κάποιοι παλαιοημερολογίτες «είμαστε οι μόνοι που θα σωθούμε, εμείς και όσοι μας ακολουθούν», τι σχέση έχουν με την ταπείνωση των αγίων, οι οποίοι θεωρούσαν τον εαυτό τους ακόμη και άξιο τιμωρίας και κολάσεως; Στην μνήμη του αγίου Αντωνίου τι διδάσκουν στους οπαδούς τους οι παλαιοημερολογίτες ηγέτες, όταν ο άγιος έλεγε στον διάβολο, που τον πείραζε, «δεν σε νίκησα»;!

Αυτές είναι απλές σκέψεις για να φανεί σε πόσο λάθος δρόμο έχουν βρεθεί οι επικεφαλής του παλαιοημερολογιτισμού, που δεν έχουν την διάθεση να διδάξουν αγάπη στους ακολούθους τους, αλλά επιμένουν να τους συντηρούν στην ταραχή και στην οργή εναντίων όλων, ακριβώς διότι έχουν ανάγκη από οπαδούς. Προσευχόμαστε ο Θεός να τους φωτίσει να κατανοήσουν το λάθος τους και να καταλάβουν ότι εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία.

Μέσα στην Εκκλησία νιώθεις ασφάλεια και μπορείς ελεύθερα να εκφέρεις την άποψή σου με αγάπη. Ακόμη και λάθος να κάνεις, η αγάπη θα το αναπληρώσει και θα το διορθώσει, μακριά από έριδες και σχίσματα, πορευόμενοι όλοι μαζί μέσα στην γαλήνη και την χαρά που προσφέρει τόσο πλούσια σε όλους η συναναστροφή μας με τον Χριστό!”